A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (harmadik tanács)

2011. május 16. *

A T-145/08. sz. ügyben,

az **Atlas Transport GmbH** (székhelye: Düsseldorf [Németország], képviselik: U. Hildebrandt, K. Schmidt-Hern és B. Weichhaus ügyvédek)

felperesnek

a **Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)** (képviseli: G. Schneider, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

a másik fél az OHIM fellebbezési tanácsa előtti eljárásban, beavatkozó a Törvényszék előtti eljárásban:

* Az eljárás nyelve: német.

az **Atlas Air Inc.** (székhelye: Wilmington, Delaware [Amerikai Egyesült Államok], képviselik: kezdetben R. Dissmann, később R. Dissmann és J. Guhn ügyvédek)

az OHIM első fellebbezési tanácsának az Atlas Air Inc. és az Atlas Transport GmbH közötti törlési eljárás tárgyában (R 1023/2007-1. sz. ügy) 2008. január 24-én hozott határozatával szemben benyújtott keresete tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (harmadik tanács),

tagjai: J. Azizi elnök (előadó), E. Cremona és S. Frimodt Nielsen bírák,

hivatalvezető: C. Heeren tanácsos,

tekintettel a Törvényszék Hivatalához 2008. április 17-én benyújtott keresetlevélre,

tekintettel a Törvényszék Hivatalához 2008. augusztus 29-én benyújtott válaszbeadványra,

a 2010. október 19-i tárgyalást követően,

meghozta a következő

Ítéletet

Jogi háttér

1 A közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK tanácsi rendelet (HL 1994. L 11., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.) 59. cikke (jelenleg a közösségi védjegyről szóló, 2009. február 26-i 207/2009/EK tanácsi rendelet [HL L 78., 1. o.] 60. cikke) a következőképpen rendelkezik:

„A fellebbezést a határozat kézbesítésének napjától számított két hónapon belül, írásban kell benyújtani a Hivatalhoz [OHIM-hoz]. A fellebbezés nem tekinthető benyújtottnak mindaddig, amíg a fellebbezés díját meg nem fizetik. A fellebbezés alapjául szolgáló okokat megjelölő írásbeli nyilatkozatot a határozat kézbesítésének napjától számított négy hónapon belül kell benyújtani."

2 A 40/94 rendelet 61. cikke (jelenleg a 207/2009 rendelet 63. cikke) a következőképpen rendelkezik:

„(1) Ha a fellebbezés elfogadható, a fellebbezési tanács megvizsgálja, hogy a fellebbezés alapos-e.

(2) A fellebbezés vizsgálata során a fellebbezési tanács – ahányszor csak szükséges – felhívja a feleket, hogy az általa megjelölt határidőn belül nyújtsák be az ellenérdekű fél nyilatkozatával vagy a fellebbezési tanács felhívásával kapcsolatos észrevételeiket."

3 A közösségi védjegyről szóló 40/94/EK tanácsi rendelet végrehajtásáról szóló, 1995. december 13-i 2868/95/EK bizottsági rendelet (HL L 303., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 189. o.) 20. szabálya (7) bekezdésének c) pontja a következőket mondja ki:

„A Hivatal [OHIM] felfüggesztheti a felszólalási eljárást: […] ha a felfüggesztést a körülmények indokolják".

4 A 2868/95 rendelet – „A fellebbezésre irányuló kérelem tartalma" című – 48. szabályának (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„(1) A fellebbezésre irányuló kérelemnek tartalmaznia kell: […]

c) [egy] nyilatkozatot, amely megjelöli a megtámadott határozatot és a határozat igényelt módosításának vagy megsemmisítésének [helyesen: hatályon kívül helyezésének] mértékét."

5 A 2868/95 rendelet 49. szabályának (1) bekezdése ekként rendelkezik:

„Ha a fellebbezés nem felel meg a [40/94] rendelet 57., 58. és 59. cikkének, valamint a 48. szabály (1) bekezdése c) pontjának és (2) bekezdésének, a fellebbezési tanács azt mint nem elfogadható fellebbezést elutasítja […]"

A jogvita előzményei

6 A felperes Atlas Transport GmbH által a védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó, 1957. június 15-i, felülvizsgált és módosított Nizzai Megállapodás szerinti 39. osztályba tartozó, többek között fuvarozással kapcsolatos szolgáltatások tekintetében bejelentett ATLAS közösségi szóvédjegyet 2006. január 5-én lajstromozták.

7 2006. július 21-én a beavatkozó, azaz az Atlas Air Inc. törlési kérelmet (a továbbiakban: a 2006. július 21-i törlési kérelem) terjesztett elő a felperes védjegyével szemben. Az említett kérelem egyrészt a 40/94 rendelet – egyes nemzeti rendelkezésekkel együttesen értelmezett – 52. cikke (1) bekezdésének c) pontja és 8. cikkének (4) bekezdése (jelenleg a 207/2009 rendelet 53. cikke (1) bekezdésének c) pontja és 8. cikkének (4) bekezdése) szerinti, a Benelux államokban, Németországban, az Egyesült Királyságban és más európai országokban légiteheráru-fuvarozási szolgáltatások tekintetében a kereskedelemben használt ATLAS AIR és az ATLAS AIR Inc. megnevezések ütközésén, másrészt az ő 555184. sz., 1994. április 19-én a Nizzai Megállapodás szerinti 39. osztályba tartozó „légifuvarozási szolgáltatások és légiteheráru-fuvarozás" tekintetében lajstromozott, alábbi benelux ábrás védjegyével való – a 40/94 rendelet 52. cikke (1) bekezdésének a) pontja és 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja (jelenleg a 207/2009 rendelet 53. cikke (1) bekezdésének a) pontja és 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja) szerinti – összetéveszthetőségen alapult:

8 2005. december 13-án a beavatkozó már benyújtott egy törlési kérelmet (a továbbiakban: a 2005. december 13-i törlési kérelem) az 545 681. számon lajstromozott ATLAS TRANSPORT közösségi védjeggyel szemben.

9 2006. augusztus 28-án a törlési osztály elutasította a 2006. július 21-i és a 2005. december 13-i törlési kérelemmel kapcsolatos eljárások egyesítése iránti kérelmet.

10 2007. június 26-án a törlési osztály helyt adott a 2006. július 21-i törlési kérelemnek azzal az indokkal, hogy a 40/94 rendelet – 8. cikke (1) bekezdésének b) pontjával együttesen értelmezett – 52. cikke (1) bekezdésének a) pontja szerint fennáll a korábbi benelux védjeggyel való összetévesztés veszélye (a továbbiakban: vitatott határozat). Ennélfogva a törlési osztály szükségtelennek vélte elvégezni a kereskedelemben használt korábbi megnevezések vizsgálatát.

11 2007. június 29-én a felperes fellebbezést nyújtott be a fellebbezési tanácshoz a per tárgyát képező határozattal szemben, fenntartva a jogot arra, hogy később nyújtja be a fellebbezés indokait tartalmazó beadványt.

12 2007. október 15-én a felperes megküldte az első levelét a fellebbezési tanácsnak, amely mellékletként tartalmazta egy dátum nélküli keresetlevél-tervezetnek a másolatát – annak fordításával együtt –, amelyben azt kérte a védjegyügyekben illetékes

benelux bíróságtól, hogy törölje a védjegynyilvántartásból a beavatkozó korábbi benelux védjegyét. Ebben a levélben a felperes a következőket írta:

„Jelen levelével a fellebbező mellékeli azt a keresetlevelet – és annak fordítását –, amelyben azt kérte az illetékes benelux bíróságtól, hogy törölje az alperes benelux védjegyét. E benelux védjegy képezi az egyetlen alapját a törlési osztály jelen eljárásban megtámadott határozatának."

13 2007. október 29-én a felperes egy második levelet küldött a fellebbezési tanácsnak, amelyben a következőket írta:

„A fellebbező, visszautalva 2007. október 15-i beadványára, ezennel kifejti a fellebbezés indokait.

1. A megtámadott határozat az 1994. május 4-i 555 184. sz. benelux védjegyen alapul. Ha ezt a védjegyet törlik, az ellenérdekű fél kérelme teljes mértékben megalapozatlan lesz. A fellebbezési tanácsnak már tudomása van arról, hogy e jogalapot jelenleg az illetékes benelux bíróság, azaz a hágai székhelyű bíróság előtt megtámadták.

2. Ezt követően, felmerül az 555 184. sz. benelux védjegy Benelux tagállamokban oly módon történő használatának kérdése is, hogy annak alapján az e védjegyhez fűződő jog fennmaradhasson. E használatot az OHIM előtt indult [a 2005. december 13-i törlési kérelemmel kapcsolatos] törlési eljárásban megtámadtuk. E használatot a jelen eljárásban is vitatjuk. A fellebbező vitatja a használatot, ugyanakkor nem akarja feleslegesen terhelni az OHIM-ot nagy terjedelmű iratokkal. A fellebbező nem kifogásolja, ha az alperes egyszerűen a 2005. december 13-i törlési kérelemmel kapcsolatos eljárásban benyújtott bizonyítékokra hivatkozik, illetve, ha az OHIM úgy ítéli meg, hogy e bizonyítékokat a jelen ügyben már benyújtottnak kell tekinteni. Mindenesetre az OHIM feladata e kérdésben dönteni.

3. Mivel az eljárás a nemzeti peres eljárás eredményének bevárásáig felfüggesztésre kerül, a fellebbező egyelőre nem fejti ki kifogásait a mellékelt határozattal szemben. A fellebbező észrevételeit mindössze arra a ténymegállapításra korlátozza, hogy a legkorábbi jogok jogosultját érte igazságtalanság, ami szemben áll a természetes igazságérzettel."

14 2007. november 20-án a felperes – a 2005. december 13-i törlési kérelemmel kapcsolatos eljárás keretén belül – benyújtotta az OHIM-hoz a Rechtbank van 's Gravenhagéhez (hágai székhelyű bírósághoz) benyújtott keresetlevél másolatát. E keresetlevél megfelel a 2006. július 21-i törlési kérelemmel kapcsolatos eljárás során a 2007. október 15-i levélhez csatolt kérelem tervezetének.

15 2008. január 24-i határozatával az OHIM első fellebbezési tanácsa – mint elfogadhatatlant – elutasította a felperes által a 2006. július 21-i törlési kérelmet követően 2007. június 29-én benyújtott fellebbezést (a továbbiakban: megtámadott határozat). A fellebbezési tanács határozatát azzal indokolta, hogy a 40/94 rendelet 59. cikke (jelenleg a 207/2009 rendelet 60. cikke) szerint a fellebbezés alapjául szolgáló okokat megjelölő írásbeli beadványt négy hónapon belül kell benyújtani. E beadványnak tartalmaznia kell a tények és a releváns jogi kérdések tömör összefoglalását, és ki kell fejteni benne, hogy a megtámadott határozat mely részében téves. Márpedig sem a felperes 2007. október 15-i levele, sem a 2007. október 29-i levele nem felelt meg e feltételeknek. Épp ellenkezőleg, a 2007. október 29-i levélben a felperes kifejezetten lemondott a megtámadott határozattal szembeni kifogások megemlítéséről. Ezenfelül a fellebbezési tanács úgy ítélte meg, hogy a felfüggesztés iránti kérelemnek nem lehet helyt adni, hiszen az kizárólag egy keresetlevél-tervezeten alapult, amelyet a védjegyügyekben illetékes benelux bírósághoz szándékoztak benyújtani, és semmiféle azt alátámasztó bizonyítékot nem szolgáltattak, hogy az említett bíróság előtt az eljárást valóban megindították volna. A fellebbezési tanács ezenkívül emlékeztetett arra, hogy a 2006. július 21-i törlési kérelem nem kizárólag egy korábbi benelux védjegyen alapult, hanem a 40/94 rendelet 8. cikkének (4) bekezdése szerinti egyéb korábbi jogokon is.

A felek kérelmei

16 A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

– helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot;

– az alperest kötelezze a költségek viselésére.

17 Az alperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

– utasítsa el a keresetet;

– a felperest kötelezze a költségek viselésére.

18 A beavatkozó azt kéri, hogy a Törvényszék:

– utasítsa el a keresetet;

– a felperest kötelezze a költségek viselésére.

Indokolás

Bevezetés

19 Jelen keresetben a felperes a 40/94 rendelet 59. cikkének, illetve 61. cikkének a 2868/95 rendelet 20. szabályának (7) bekezdésével összefüggő megsértésére alapított két jogalapra hivatkozik.

A 40/94 rendelet 59. cikkének megsértéséről

A felek érvei

20 A felperes úgy véli, hogy a fellebbezési tanács kétszeresen is megsértette a 40/94 rendelet 59. cikkét. Egyrészről úgy véli, hogy a fellebbezési tanács tévesen járt el, amikor a fellebbezés indokainak kifejtését nagyon részletes feltételekhez kötötte. Másrészről úgy véli, hogy a fellebbezési tanács tévesen járt el, amikor kifejezett indokolást követelt meg. Szerinte az implicit indokolás is elegendő.

21 A felperes tehát először is úgy véli, hogy a fellebbezés indokainak a fellebbezési tanács előtti kifejtésére vonatkozó, a 40/94 rendelet 59. cikkében említett kötelezettséget a Törvényszék korábban „az elképzelhető legalacsonyabb szintű” követelményekhez kötötte.

22 A felperes kiemeli, hogy konkrétan a T-308/01. sz., Henkel kontra OHIM - LHS (UK) (KLEENCARE) ügyben 2003. szeptember 23-án hozott ítéletében (EBHT 2003., II-3253. o.) a Törvényszék úgy ítélte meg, hogy a fellebbezés indokainak a fellebbezési tanács előtti kifejtésére vonatkozó, a 40/94 rendelet 59. cikkében említett kötelezettség célja egyszerűen az, hogy elősegítse a fellebbezési eljárás megfelelő lefolytatását, anélkül, hogy szükséges lenne megállapítani, hogy a fellebbezési tanács által kötelezően elvégzendő vizsgálat terjedelmét meghatározzák, illetve korlátozzák a fellebbezést előterjesztő fél által hivatkozott jogalapok. Egyébként a Törvényszék rámutatott arra, hogy a fellebbezési tanács akkor is köteles a fellebbezés tárgyát képező határozat vizsgálatát elvégezni, ha a fellebbező erre vonatkozóan nem jelöl meg külön jogalapot (a fent hivatkozott KLEENCARE-ügyben hozott ítélet 31. és 32. pontja).

23 A felperes a fent hivatkozott ítéletből arra következtet, hogy az indokok kifejtésére vonatkozó, a 40/94 rendelet 59. cikkében említett kötelezettség már azzal is teljesül, ha ír „valamit a vitás kérdést illetően, ami nem csupán magára a kérelemre szorítkozik".

24 A felperes úgy véli, hogy jelen esetben ő eleget tett az említett „indokolási kötelezettségnek". Hivatkozik a 2007. október 15-i levélre, amelyben megküldte az OHIM-nak a beavatkozó védjegyének törlésére irányuló keresetlevél tervezetét, és a 2007. október 29-i levélre, amelyben hivatkozott a használat hiányára alapított kifogásra, és visszautalt a hágai székhelyű bíróság előtt folyamatban lévő bírósági eljárásra. Érveinek alátámasztásaként a felperes egyrészt az OHIM negyedik fellebbezési tanácsának 2006. január 31-i határozatára (R 440/2004-4. sz. ügy), másrészt pedig a fellebbezési tanács azon előadójának a véleményére hivatkozik, aki a megtámadott határozatot hozta, és aki egy jogelméleti mű szerzője.

25 Egyébiránt a felperes úgy véli, hogy az eljárásnak az az egyszerűbbé tétele, amelyet a fellebbezés indokainak kifejtése segítene elő, nem lehet érv az ő azon értelmezésével szemben, amely szerint a 40/94 rendelet 59. cikkében szereplő „indokolási kötelezettség" korlátozott terjedelmű. Az eljárásnak a fellebbezés indokainak kifejtése által

történő egyszerűbbé tétele alapvető jelentőségű lehet a fellebbezési tanács számára, és önmagában indokolttá teheti azt, hogy az indokok kifejtésének teljes hiánya a fellebbezés elfogadhatatlanságához vezessen.

26 Végezetül, a felperes úgy véli, hogy a 40/94 rendelet 59. cikkét azon körülmény figyelembevételével kell értelmezni, hogy az OHIM fellebbezési tanácsai előtti eljárásban nem kötelező az ügyvédi képviselet. Következésképpen e rendelkezést azon tény figyelembevételével kell értelmezni, hogy az nem csak a szakmabeliekre vonatkozik, hanem az Európai Unió valamennyi olyan polgárára, aki az „ő esetével" kapcsolatban többnyire csupán általános észrevételeket tehet.

27 Másodszor, a felperes úgy véli, hogy a fellebbezési tanács a fellebbezés indokainak alakszerű és explicit formában való kifejtésének előírásával megsértette a 40/94 rendelet 59. cikkét.

28 A felperes vitatja, hogy neki kifejezetten ki kellett volna fejtenie azt, hogy szerinte a vitatott határozat nem hagyható helyben. A felperes úgy véli, hogy ha a fellebbezési tanács akarta volna, akkor minden bizonnyal megértette volna a 2007. október 29-i levelében kifejtett azon érvelést, amelynek a címe kifejezetten „a fellebbezés indokainak kifejtése" volt, és amelyben ő hivatkozott arra a tényre, hogy magát a beavatkozó – adott esetben érvénytelen – védjegyét támadja, valamint, hogy kifogásként kifejezetten a használat hiányára hivatkozott. Ezzel a felperes persze a vitatott határozatot nem kifejezett formában, hanem implicit módon elemezte, és implicit módon vélte úgy, hogy az nem hagyható helyben.

29 Közelebbről, a felperes úgy véli, hogy először is, a körültekintő olvasó csak úgy értelmezheti a hágai székhelyű bírósághoz benyújtott keresetlevél megküldését, hogy azzal a beavatkozónak a vitatott határozat alapját képező egyetlen védjegyének a várható törlésére akart utalni. E törlésnek szerinte az lenne a következménye, hogy a megtámadott határozatot már nem lehetne meghozni. A felperes úgy véli, hogy ő

implicit formában utalt arra a tényre, hogy a törlési osztály által hozott vitatott határozat nem hagyható helyben.

30 Másodszor, a felperes úgy véli, hogy az a tény, hogy ő a használat hiányára kifogásként hivatkozott, úgy értelmezendő, hogy ő már a törlési osztály előtt korábban felhozta ezt a kifogást. A felperes úgy véli, hogy mivel a 2868/95 rendelet 20. szabályának (1) bekezdése szerint a használat hiányára nem lehet először a fellebbezési tanács előtti eljárásban hivatkozni, ezért az a tény, hogy ő a használat hiányára kifogásként a fellebbezési tanács előtt hivatkozott, csak úgy értelmezhető, hogy korábban ő már a törlési osztály előtt is hivatkozott a használat hiányára kifogásként.

31 A felperes azt is jelzi, hogy a fellebbezés indokainak ilyen implicit módon történő kifejtése a fellebbezési tanács előtt megfelel a 40/94 rendelet 59. cikke követelményeinek, a következő tényezőkre tekintettel.

32 Először is, az OHIM egy multinacionális közigazgatási szerv, ami miatt az európai jogalkotó mindig is az alakiságok minimalizálására, és arra törekedett, hogy az eljárásokat „egyszerű és felhasználóbarát módon" szervezze meg. Ezen összefüggésben egy olyan személytől, aki az anyanyelvétől eltérő nyelven fejezi ki magát, nem várható el ennyire részletes és teljes indokolás (a Bíróság C-361/01. P. sz., Kik kontra OHIM ügyben 2003. szeptember 9-én hozott ítélet [EBHT 2003., I-8283. o.] 93. és azt követő pontjai).

33 Másodszor, az OHIM-hoz forduló személyek olyan eltérő jogi és kulturális háttérrel, valamint nyelvi szokásokkal rendelkező környezetből érkeznek, ahol esetleg a közvetlen kritika nem egyformán megszokott, vagy esetleg nem minősül udvariasnak. Számos esetben a közvetett vagy implicit módon való megfogalmazást az udvariasság

miatt részesítik előnyben. Jelen esetben a fellebbezésnek a felperes korábbi képviselője által kifejtett indokolása egyértelműen ezeknek az udvariassági formáknak felelt meg. Egyébként, a felperes úgy véli, hogy a jogi kultúrában rejlő e problémától eltekintve, valószínűleg tény, hogy „az emberi lények közötti kommunikáció" során (és így egy fellebbezés indokolásának kifejtése során is) a másik fél „csak azt érti meg, amit valójában meg akar érteni". A nyelvhasználat nem a valóság pontos visszatükrözése, hanem mindig „a beszélő és a hallgató közötti interakciótól" függ. E tekintetben szerinte nincs lényegi különbség az implicit és az explicit indokolás között. Szerinte egy csupán implicit indokolást nem kell feltétlenül minden esetben elutasítani.

34 Harmadszor, a felperes úgy véli, hogy a Bíróság és a Törvényszék korábban attól függően értelmezte az indokolásnak az OHIM vagy a bíróságok előtti kifejtésének kötelezettségét, hogy a határozat címzettje az indokolást mennyire érthette meg. Hangsúlyozza, hogy a Bíróság és a Törvényszék „jóindulatúan szokta értelmezni" a felek kérelmeit és érveit, figyelembe véve az implicit kérelmeket is, ítéleteit arra alapítva, hogy „valójában mit akartak a felek". A felperes nyomatékosítja, hogy a Törvényszék és a Bíróság több esetben elismerte, hogy az OHIM implicit módon is indokolhatja határozatait. Úgy véli, hogy ha az OHIM és a Törvényszék indokolásához nem írnak elő szigorúbb követelményeket, akkor ugyanígy kell eljárni a jog területén a gyakorlatban tevékenykedők által adott indokolások esetében is.

35 Negyedszer, a felperes úgy véli, hogy az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló, 1950. november 4-én Rómában aláírt egyezmény (a továbbiakban: EJEE) 6. cikke és az EJEE-hez csatolt kiegészítő jegyzőkönyv 1. cikke sérülne közvetetten, ha a fellebbezés indokainak kifejtésére vonatkozó követelmények túl szigorúak lennének. Ha valamely eljárás felei értik az érvelést, akkor semmilyen eljárási cél nem indokol más korlátozásokat. Az OHIM előtti fellebbezések indokolására vonatkozó további követelmények korlátoznák a többi bírósági fórumhoz és így az uniós bíróságokhoz való fordulás lehetőségét is, ami sértené az EJEE 6. cikkét. Egyébként jelen esetben e követelmények sértenék a felperes tulajdonhoz fűződő jogát.

36 Az alperes és a beavatkozó vitatja a felperes által előterjesztett érveket.

A Törvényszék álláspontja

– A fellebbezés indokainak a fellebbezési tanácshoz benyújtott beadványban való kifejtésére vonatkozó kötelezettség terjedelméről

37 A 40/94 rendelet 59. cikke értelmében a határozatok elleni fellebbezést a határozat kézbesítésének napjától számított két hónapon belül, írásban kell benyújtani az OHIM-hoz. A fellebbezés alapjául szolgáló okokat megjelölő írásbeli nyilatkozatot a határozat kézbesítésének napjától számított négy hónapon belül kell benyújtani.

38 Egyébiránt a 2868/95 rendelet 48. szabálya (1) bekezdésének c) pontja kimondja, hogy a fellebbezési tanácshoz benyújtott fellebbezési kérelemnek tartalmaznia kell egy olyan nyilatkozatot, amely pontosan megjelöli a megtámadott határozatot és azt, hogy mely részében kérik annak megváltoztatását vagy hatályon kívül helyezését.

39 Végezetül, a 2868/95 rendelet 49. szabálya azt is pontosítja, hogy ha a fellebbezés nem felel meg a 40/94 rendelet 59. cikkében, valamint a 2868/95 rendelet 48. szabálya (1) bekezdésének c) pontjában és (2) bekezdésében foglalt feltételeknek, a fellebbezési tanács azt mint elfogadhatatlant elutasítja, ha a 40/94 rendelet 59. cikkében megjelölt határidő lejártát megelőzően a megállapított hiányokat nem pótolják.

40 E rendelkezések rendszertani értelmezése alapján úgy tűnik, hogy a fellebbezési tanácshoz fellebbezést benyújtani szándékozó fellebbező köteles az előírt határidőn belül benyújtani az OHIM előtti fellebbezésének indokait kifejtő beadványt, és ezen indokoknak többet kell tartalmazniuk, mint a megtámadott határozat megjelölését és a fellebbező azon szándékát, hogy a fellebbezési tanács változtassa meg vagy helyezze hatályon kívül a határozatot, különben azt mint elfogadhatatlant elutasítják.

41 Egyébként a 40/94 rendelet 59. cikke utolsó mondatában megismételt „okok" kifejezés szó szerinti értelmezéséből az következik, hogy a fellebbezőnek a fellebbezési tanácshoz benyújtott írásbeli beadványban kell kifejtenie azokat az indokokat, amelyek a fellebbezését alkotják. Nem a fellebbezési tanács feladata következtetések révén meghatározni azokat az okokat, amelyeken az általa vizsgálandó fellebbezés alapul. A fellebbező beadványának tehát alkalmasnak kell lennie arra, hogy az alapján érthető legyen, hogy miért kérik a fellebbezési tanácstól a határozat hatályon kívül helyezését vagy megváltoztatását.

42 A felperes ugyanakkor úgy véli, hogy a fenti 22. pontban hivatkozott KLEENCARE-ügyben a Törvényszék a fellebbezés indokainak kifejtésére vonatkozó kötelezettséget „az elképzelhető legalacsonyabb szintű" követelményekhez kötötte, és így a 40/94 rendelet 59. cikkében említett „indokolási kötelezettség" teljesüléséhez már „az is elegendő, ha a fellebbező ír valamit a vitás kérdést illetően", ami túlmutat magán a kérelmen.

43 A fenti 22. pontban hivatkozott KLEENCARE-ügyben hozott ítélet hatályának efféle értelmezése nem fogadható el. Ez az ítélet ugyanis nem kifejezetten a fellebbezés indokainak a 40/94 rendelet 59. cikkében szereplő kifejtése kötelezettségének kérdésére vonatkozik, hanem a fellebbezési tanács vizsgálatának terjedelmére olyan esetben, amikor hozzá a szabályoknak megfelelő fellebbezéssel fordulnak. A Törvényszék az ítéletben rámutat arra, hogy a fellebbezés tárgyát képező határozat tekintetében végzett említett vizsgálat terjedelme főszabály szerint nem a fellebbezést előterjesztő fél által hivatkozott jogalapoktól függ (29–32. pont). Az a körülmény, hogy a Törvényszék ebben az összefüggésben úgy ítélte meg, hogy a 40/94 rendelet 59. cikkében említett

beadvány elősegíti a fellebbezési eljárás megfelelő lefolytatását, és hogy a fellebbezési tanácsnak vizsgálata során nem kell az e beadványban hivatkozott jogalapokra szorítkoznia, egyáltalán nem azt mutatja, hogy e rendelkezés értelmében a fellebbezőt terhelő indokolásra vonatkozó követelmények alacsonyabb szintűvé váltak volna. A Törvényszék azáltal, hogy úgy ítélte meg, hogy az említett rendelet 59. cikkében említett beadvány „elősegíti a fellebbezési eljárás megfelelő lefolytatását", megerősítette e kötelezettség létjogosultságát, valamint annak fontosságát. Ugyanis e kötelezettség annyiban segíti elő a fellebbezési eljárás megfelelő lefolytatását, hogy lehetővé teszi a fellebbezési tanács, illetve adott esetben az elsőfokú közigazgatási fórum előtti eljárásban részt vevő másik fél számára a fellebbező fellebbezése indokainak megismerését. Következésképpen a felperes tévesen következetett a (fenti 22. pontban hivatkozott) Kleencare-ügyben hozott ítéletből arra, hogy a fellebbezés indokainak a 40/94 rendelet 59. cikkében említett kifejtésére vonatkozó kötelezettség akkor is teljesül, ha a fellebbező „ír valamit a vitás kérdést illetően", és nem csak magára a kérelemre szorítkozik.

44 Egyébként, megjegyzendő, hogy ahhoz, hogy valaki megkérdőjelezhesse a fellebbezési tanács vizsgálatának terjedelmét, az szükséges, hogy ezt megelőzően a fellebbezési tanácshoz elfogadható fellebbezést nyújtson be, ami magában foglalja azt is, hogy az többek között tartalmazza a 40/94 rendelet 59. cikke értelmében vett okok megjelölését. Ugyanis a fellebbezés tárgyát képező határozattal szembeni fellebbezés indokainak fellebbező általi kifejtése alapvető előfeltételét képezi annak, hogy a fellebbezési tanács el tudja végezni az említett határozat felülvizsgálatát. Így a fenti 22. pontban hivatkozott KLEENCARE-ügyben hozott ítélet felperes által idézett passzusainak relevanciája a jelen esetben szintén vitatható, hiszen az e passzusokból átvehető értékelés előfeltétele egy olyan fellebbezés benyújtása a fellebbezési tanácshoz, amelyet megfelelően indokoltak.

45 Végül a felperes arra vonatkozó érvét illetően, hogy a fellebbezési tanács előtti eljárásban nem kötelező az ügyvédi képviselet, azt kell megállapítani, hogy az erre való kötelezés hiánya nem csak a fellebbező félre, hanem ugyanígy a többi félre is érvényes. Így hangsúlyozni kell, hogy bár a fellebbező fellebbezésének nem kell tartalmaznia olyan okokat, amelyek pontosan megjelölik az alkalmazandó jogi rendelkezéseket, a fellebbezőnek ugyanakkor meg kell jelölnie azokat a ténybeli és/vagy jogi körülményeket, amelyek szerinte indokolttá teszik az általa megtámadott határozat hatályon kívül helyezését vagy megváltoztatását, és a fellebbezés indokainak kellően világosaknak kell lenniük ahhoz, hogy az eljárásban – adott esetben ügyvédi képviselet nélkül – részt

vevő másik fél mérlegelni tudja azt, hogy célszerű-e észrevételt tennie és válaszolnia a fellebbező érveire.

46 Ennélfogva, figyelembe véve az előbbieket, azt kell megállapítani, hogy amikor a 40/94 rendelet 59. cikke azt írja elő a fellebbező részére, hogy a fellebbezésének indokait kifejtő írásbeli beadványt nyújtson be, akkor a fellebbező köteles írásban és kellőképpen világosan kifejteni, hogy melyek azok a ténybeli és/vagy jogi körülmények, amelyek a megtámadott határozat hatályon kívül helyezésére vagy megváltoztatására irányuló, fellebbezési tanácshoz intézett kérelmét indokolják.

47 A fellebbezés indokainak a 40/94 rendelet 59. cikkében szereplő kifejtése kötelezettsége terjedelmének ezen értelmezését a fellebbezési tanács más ügyekben vagy a fellebbezési tanács előadójának a jelen ügyben tett megállapításai nem vonhatják kétségbe. Az említett megállapítások ugyanis nem kötik a Törvényszéket.

48 Egyébként az OHIM mint közigazgatási szerv multinacionális jellege nem teszi lehetővé a 40/94 rendelet 59. cikkének olyan értelmezését, amely ellentétes annak szövegével. A fellebbezési tanácshoz benyújtott fellebbezés indokainak előadása ugyanis olyan elfogadhatósággal kapcsolatos feltétel, amelytől a fellebbező nem térhet el. Másfelől, a fellebbezőnek az arra alapított sajátos érveit illetően, hogy az OHIM-hoz forduló személyek jogi és kulturális háttere eltérő, elegendő kiemelni azt, hogy e különbségek sokkal inkább a fellebbezés kifejtett indokolásának szükségességét erősítik meg, mint annak ellenkezőjét.

49 Végül, a fellebbezési tanács indokolási kötelezettségének felperes által hivatkozott analógiája a fellebbezőnek a fellebbezési tanácshoz benyújtott fellebbezése indokainak kifejtésére vonatkozó kötelezettség értelmezése szempontjából nem releváns, hiszen az említett kötelezettségek az egyik esetben egy személyt terhelnek, a másik esetben pedig a közigazgatási szervet. Ehhez hasonlóan, a felek érveinek valamely bírósági eljárásban a Bíróság és a Törvényszék által adott értelmezése szintén nem releváns a fellebbező fellebbezése indokainak kifejtésére vonatkozó kötelezettség megértése szempontjából, tekintettel a fellebbezési tanács előtti eljárás és az Unió bíróságai előtti eljárások közötti eltérésekre.

– Az indokolási kötelezettség tiszteletben tartása a jelen ügyben

50 A felperes két levelet címzett az OHIM-nak, nevezetesen a 2007. október 15-i első levelet, amelynek tartalmát a fenti 12. pontban ismertettük, valamint a 2007. október 29-i második levelet, amelynek tartalmát a fenti 13. pontban ismertettük.

51 A 40/94 rendelet 59. cikke egy beadvány benyújtását írja elő, és nem kettőét, miként az – első ránézésre – a jelen esetben történt.

52 Ugyanakkor a 2007. október 15-i levél nem tartalmazza azoknak az indokoknak a kifejtését, amelyek miatt a fellebbező a vitatott határozat hatályon kívül helyezését kérte. Az említett levél ugyanis csupán a fellebbezőnek a beavatkozó benelux védjegyének törlése iránt az illetékes nemzeti bírósághoz benyújtott keresetéről tájékoztatja az OHIM-ot, valamint pontosítja, hogy ez a benelux védjegy képezi az egyetlen alapját az általa megfellebbezett, vitatott határozatnak. Következésképpen, az említett levél nem tekinthető a 40/94 rendelet 59. cikke szerinti beadványnak. E megállapítás azonban nem vonja maga után a fellebbező fellebbezésének elfogadhatatlanságát. A 2868/95 rendelet 49. szabályának (1) bekezdése értelmében ugyanis a 40/94 rendelet 59. cikkében foglalt négy hónapos határidőn belül lehetőség van a hiányok pótlására. Márpedig nem vitás, hogy a 2868/95 rendelet által a határidők számítására előírt

rendelkezések alkalmazásában a 2007. október 29-i levelet e határidőn belül küldték meg.

53 A 2007. október 29-i levél tartalmát illetően megjegyzendő, hogy az említett levél első két pontjában a fellebbező kiemeli, hogy a vitatott határozat egy megtámadott benelux védjegyen alapult, valamint, hogy ő a fellebbezési tanács előtti eljárásban a benelux védjegy használatát is vitatni szeretné. Ugyanakkor a fellebbező az említett levél harmadik pontjában azt emeli ki, hogy egyelőre nem kifogásolja a vitatott határozatot. Ezzel a mondattal a fellebbező az által korábban kifejtettekre utal vissza, és így a levél első két pontja nem tekinthető a fellebbezési tanácshoz benyújtott fellebbezés indokai kifejtésének.

54 Annak megállapítását, hogy a 2007. október 29-i levélben nem szerepelnek a fellebbezési tanácshoz benyújtott fellebbezést alátámasztó indokok, nem vonja kétségbe az a körülmény, hogy a fellebbező, miután kifejti, hogy egyelőre nem kifogásolja a vitatott határozatot, leírja, hogy „észrevételeit mindössze arra a ténymegállapításra korlátozza, hogy a legkorábbi jogok jogosultját igazságtalanság érte, ami szemben áll a természetes igazságérzettel". Ez a mondat ugyanis nem teszi érthetővé azokat az okokat, amelyek a felperest arra indították, hogy fellebbezést nyújtson be a fellebbezési tanácshoz a vitatott határozattal szemben. Sem a korábbi jogok jogosultjának személye, sem az, hogy neki mi alapján vannak korábbi jogai, sem az, hogy miért érte őt igazságtalanság, nem érthető. Még ha el is ismerjük, hogy – miként azt a felperes a tárgyaláson előadta –, az ő jogai korábbiak, az említett levélből akkor sem derül ki, hogy mely jogokról van szó. Az egyedüli korábbi jog, amelyre a felperes hivatkozik a 2007. október 29-i levélben, az ugyanezen levél első és második pontjában hivatkozott benelux védjegy. Ugyanakkor, a (törlést) kérelmező fél védjegyéhez viszonyítva ez a védjegy vagy korábbi, vagy érvénytelen. A korábbi jog, amelyről a felperes azt állítja, hogy őt illeti, nem az ő védjegye, és nem is az említett benelux védjegy. Ennélfogva, a 2007. október 29-i levél nem tekinthető a fellebbezési tanácshoz benyújtott fellebbezés kellő indokolásának.

55 Tekintettel arra, hogy a 2007. október 15-i és 2007. október 29-i levelekben nem szerepeltek világos és érthető indokok, és mivel a fellebbezési tanács elé terjesztett indokok kifejtésének többek között lehetővé kell tennie azt, hogy az adott esetben ügyvédi képviselet nélkül eljáró beavatkozó mérlegelni tudja azt, hogy célszerű-e észrevételt tennie és válaszolnia a fellebbező érveire, ezért azt kell megállapítani, hogy a felperes fellebbezési tanácshoz benyújtott fellebbezése nem felel meg a 40/94 rendelet 59. cikke követelményeinek. A felperes sem a fellebbezési kérelmet előterjesztő beadványban, sem a fellebbezési tanácshoz az előírt határidőn belül benyújtott más későbbi iratban nem fejtette ki kellőképpen világosan a fellebbezés indokait ahhoz, hogy azt a fellebbezés alapjául szolgáló okok 40/94 rendelet 59. cikke értelmében vett megjelölésének lehessen tekinteni.

56 A felperes által az említett indokolási kötelezettséggel kapcsolatban előterjesztett többi érv egyike sem kérdőjelezheti meg ezt a megállapítást. A felperes ugyanis még mindig nem bizonyította, hogy a fenti 46. pontban említett, indokolásra vonatkozó követelmény és annak a jelen ügyre való alkalmazása mennyiben sérti az EJEE 46. cikkét. Ráadásul az említett követelmény az eljárás megkönnyítésének céljával arányos, és tekintettel a 2007. október 15-i és 2007. október 29-i levelek tartalmára, nem mondható, hogy azok megkönnyítenék a fellebbezési eljárás előtti eljárást. Egyébként a felek lelkivilágára, az udvariasságra és a nyelvhasználat elméletére alapított érvek nem megalapozottak, tekintettel a fellebbezési tanács előtti indokolási kötelezettségnek a fenti 46. pontban meghatározott terjedelmére, valamint a 2007. október 15-i és 2007. október 29-i levelek tartalmára. Ezen értékelést erősíti meg az a körülmény, hogy jelen esetben a felperest mégiscsak ügyvéd képviselte a fellebbezési tanács előtti eljárásban, miként az a 2007. október 15-i és 2007. október 29-i aláírásából is kiderül. Márpedig az ügyfelek ügyvéd általi képviselete kiterjed arra is, hogy az ügyvéd képes legyen világosan kifejteni azokat az okokat, amelyek miatt ügyfele a vitatott határozat hatályon kívül helyezését kéri.

57 Mindenesetre még meg kell vizsgálni, hogy a felperesnek a felfüggesztés iránti kérelmére alapított érve kihathat-e jelen esetben a 40/94 rendelet 59. cikke megsértésének következményeire.

A 40/94 rendelet 61. cikkének a 2868/95 rendelet 20. szabályának (7) bekezdésével összefüggő megsértéséről

A felek érvei

58 A felperes úgy véli, hogy a fellebbezési tanács előtti eljárást, az ő 2007. október 15-i levelét követően, amelyben leírta, hogy a beavatkozó benelux védjegyét az illetékes bíróság előtt keresettel megtámadta, és azt valószínűleg törölni fogják, fel kellett volna függeszteni. A felperes szerint ez a körülmény kizárta a vitatott határozatnak a fellebbezési tanács általi helyben hagyását. Egyébként, mivel a vitatott határozat egyedüli alapját a benelux védjegy képezte, ezért szerinte az eljárást mindenképpen fel kellett volna függeszteni addig, amíg a benelux védjegy érvényességével kapcsolatban meghozzák az ítéletet. Ennélfogva az, hogy az ügyben nem függesztették fel az eljárást, hatáskörrel való visszaélésnek minősül.

59 A felperes egyébiránt úgy véli, hogy ha az eljárást 2007. október 15-én felfüggesztették volna, akkor e felfüggesztés megakadályozta volna a fellebbezés alapjául szolgáló okok megjelölését tartalmazó beadvány benyújtására rendelkezésre álló határidő lejártát. Ebből következően az említett határidő nem ezen a napon járt volna le, és így a fellebbezési tanácshoz benyújtott fellebbezést nem lehetett volna az „indokolás hiánya" miatt elfogadhatatlanként elutasítani.

60 Az OHIM és a beavatkozó vitatja a felperes érveit.

A Törvényszék álláspontja

61 Az ügyben a fellebbezési tanács a felperes által előterjesztett felfüggesztés iránti kérelmet a következő indokolással utasította el:

„A felfüggesztés, amelyet általában a [2868/95 rendeletnek] a törlési eljárásokra analógia útján alkalmazandó 20. szabályának (7) bekezdése alapján lehet engedélyezni (lásd a fellebbezési tanács [R 285/2007-1. sz.] Le Meridien ügyben 2008. január 24-én hozott határozatát), nem magától értetődő jog. A felfüggesztő határozat egy olyan határozat, amelyet csak akkor lehet hozni, ha a felek érdekeinek vizsgálatát követően a felfüggesztést helyénvalónak ítélik meg. A jelen ügyben a felfüggesztés iránti kérelmet nem indokolták megfelelően és az kizárólag egy dátum nélküli keresetlevelén alapult. Semmilyen bizonyítékot nem szolgáltattak arra, hogy a korábbi benelux védjeggyel szembeni keresetet az illetékes bíróságnál megindították. Még ha a benyújtott iratot a párhuzamos törlési eljárásban figyelembe is veszik, a tanács megjegyzi, hogy a releváns részt nem fordították le. Harmadszor, a törlési kérelem nem kizárólag a benelux védjegyen alapult, hanem három másik, a 40/94 rendelet 8. cikkének (4) bekezdése értelmében vett korábbi jogon is. A korábbi benelux védjegy érvényessége csak abban az esetben lett volna meghatározó jelentőségű a jelen eljárásban hozott határozat szempontjából, ha a törlési kérelmet a 40/94 rendelet 8. cikkének (4) bekezdése értelmében vett korábbi jogokra való tekintettel kellett volna elutasítani."

62 E tekintetben hangsúlyozni kell, hogy a fellebbezési tanács előtti eljárás felfüggesztésének nincs kihatása a fellebbezés indokolásának a fellebbezési tanácshoz történő benyújtására szolgáló, a 40/94 rendelet 59. cikkében írt, négy hónapos határidőre. Pontosabban, az említett határidő ugyanolyan jellegű, mint magának a fellebbezésnek a fellebbezési tanácshoz történő benyújtására szolgáló határidő, abban az értelemben, hogy nem enged eltérést sem a felek, sem a fellebbezési tanács részére. Ugyanis eltérően a többi olyan rendelkezéstől, mint például a 2868/95 rendelet 49. szabályának (2) bekezdése vagy 71. szabályának (1) bekezdése, a 40/94 rendelet 59. cikke akként

írja elő ezt a határidőt, hogy az OHIM-ot nem hatalmazza fel ugyanerre. Másfelől, a 40/94 rendelet 78a. cikkének (2) bekezdése (jelenleg a 207/2009 rendelet 82. cikkének (2) bekezdése) kizárja, hogy a fellebbezést előterjesztő fél kérhesse az OHIM-tól az eljárás folytatását, ha nem tartotta be a 40/94 rendelet 59. cikkében foglalt határidőt. Végezetül, a 2686/95 rendelet 49. szabályának (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a fellebbezési tanács, mint elfogadhatatlant, elutasítja a hozzá benyújtott fellebbezést, amennyiben az nem felel meg a 40/94 rendelet 59. cikkében foglalt feltételeknek, kivéve ha a szóban forgó hiányosságokat a 40/94 rendelet 59. cikkében meghatározott határidőn belül pótolják.

63 Így, még ha úgy tekintjük is, hogy jelen esetben a fellebbezési tanácsnak fel kellett volna függeszteni az eljárását, e körülmény akkor sem eredményezhette volna a fellebbező fellebbezése indokainak kifejtésére szolgáló négy hónapos határidő meghosszabbítását. Így a jelen esetben a felperes által előadott jogalapok kifejtésének elemzését követően azt a következtetést kell levonni, hogy a felperes nem indokolta megfelelően a fellebbezési tanácshoz benyújtott fellebbezését a rendelkezésre álló határidőn belül. Márpedig az indokok kifejtésére vonatkozó, a 40/94 rendelet 59. cikkében foglalt e kötelezettség elmulasztásának szankciója az említett fellebbezés elfogadhatatlansága. Következésképpen a fellebbezési tanács nem hozhatott más határozatot, mint a fellebbezés nyilvánvaló elfogadhatatlanságát megállapító határozatot.

64 Ebből eredően azt a jogalapot, amellyel a felperes azt rója fel a fellebbezési tanácsnak, hogy az nem függesztette fel az eljárását a hágai székhelyű bíróság – amely bíróságtól a felperes a korábbi benelux védjegy törlését kérte – ítéletének meghozataláig, mint hatástalant, el kell utasítani.

65 Még ha azt feltételeznénk is, hogy az említett jogalap mégsem hatástalan, a felperesnek az említett jogalap alátámasztásaként előadott érvelésének megalapozottságát illetően a következőket kell megjegyezni.

66 Elöljáróban hangsúlyozni kell, hogy az alkalmazandó rendeletek rendelkezései nem biztosítanak a fellebbezési tanácsnak kifejezett hatáskört a törlési eljárás felfüggesztésére. Ennek ellenére, a 40/94 rendelet 79. cikke (jelenleg a 207/2009 rendelet 83. cikke) úgy rendelkezik, hogy ha az említett rendelet, a végrehajtási rendelet, az OHIM-nak fizetendő díjakról szóló, 1995. december 13-i 2869/95/EK bizottsági rendelet (HL L 303., 33. o.; magyar nyelvű különkiadás 9. fejezet, 1. kötet, 291. o.) vagy az OHIM fellebbezési tanácsainak eljárási szabályzatáról szóló, 1996. február 5-i 216/96/EK bizottsági rendelet (HL L 28., 11. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 221. o.) nem tartalmaz eljárási rendelkezéseket, akkor az OHIM az e jogterületen a tagállamokban általánosan elismert elveket veszi figyelembe. Márpedig valamely döntéshozó fórum azon lehetősége, hogy felfüggessze az előtte indított eljárást olyan esetben, amikor az ügy körülményei ezt indokolják, a tagállamokban általánosan elismert elvnek tekintendő. A 2868/95 rendelet 20. szabályának (7) bekezdése és a 216/96 rendelet 8. cikke, amelyek a fellebbezési tanács előtti eljárás felfüggesztésének lehetőségéről rendelkeznek a felszólalási eljárás kapcsán, illetve a fellebbezési tanács elnökének az említett tanácshoz benyújtott fellebbezés elfogadhatóságával kapcsolatos véleményét követően, a fent hivatkozott általános elv kifejeződései.

67 Egyébként a 2868/95 rendelet 20. szabálya (7) bekezdése c) pontjának analógia útján való alkalmazása a törlési eljárásban akkor indokolt, ha mind a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének c) pontján alapuló felszólalási eljárás, mind a 40/94 rendelet 52. cikke (1) bekezdésének a) pontján alapuló, viszonylagos törlési ok miatti eljárás tárgya két védjegy összetéveszthetőségének vizsgálata, és az eljárás felfüggesztésének lehetősége hozzájárul az említett eljárások hatékonyságához.

68 Ennélfogva a fellebbezési tanács hatáskörrel rendelkezik a törlési eljárás felfüggesztésére olyan esetben, ha azt a körülmények indokolják.

69 Ezt követően meg kell jegyezni, hogy a fellebbezési tanácsnak arra vonatkozó mérlegelési jogköre, hogy felfüggeszti-e az eljárást vagy sem, széles. A 2868/95 rendelet 20. szabályának (7) bekezdésének c) pontja jól illusztrálja e széles mérlegelési jogkört

annak kimondásával, hogy a fellebbezési tanács felfüggesztheti az eljárást, ha a körülmények azt indokolják. A felfüggesztés az OHIM számára csupán lehetőség, amelyhez csak akkor folyamodik, ha annak szükségességét igazoltnak látja (lásd ebben az értelemben a Törvényszék T-342/02. sz., Metro-Goldwyn-Mayer Lion kontra OHIM Moser Grupo Media [Moser Grupo Media] ügyben 2004. szeptember 16-án hozott ítéletének [EBHT 2004., II-3191. o.] 46. pontját). A fellebbezési tanács előtti eljárást tehát nem függesztik fel automatikusan a fél által az említett tanácshoz benyújtott, erre irányuló kérelmet követően.

70 Az a körülmény, hogy a fellebbezési tanács széles mérlegelési jogkörrel rendelkezik az előtte folyamatban lévő eljárás felfüggesztését illetően, nem vonja ki az általa elvégzett értékelést a bírósági felülvizsgálat hatálya alól. E körülmény ugyanakkor az említett felülvizsgálatot – érdemi részét illetően – annak ellenőrzésére korlátozza, hogy nem történt-e nyilvánvaló értékelési hiba vagy hatáskörrel való visszaélés.

71 A jelen ügyben a felperes úgy véli, hogy a fellebbezési tanács azon határozata, amely megtagadta az eljárás felfüggesztését, hatáskörrel való visszaélésnek minősül.

72 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a határozat csak akkor minősül hatáskörrel való visszaélésnek, ha objektív, releváns és egybehangzó bizonyítékok alapján úgy tűnik, hogy azt a megjelölttől eltérő cél elérése érdekében hozták meg (a Törvényszék T-551/93. sz. és T-231/94-T-234/94. sz., Industrias Pesqueras Campos és társai kontra Bizottság egyesített ügyekben 1996. április 24-én hozott ítéletének [EBHT 1996., II-247. o.] 168. pontja; T-30/00. sz., Henkel kontra OHIM [egy mosószer képe] ügyben 2001. szeptember 19-én hozott ítélet [EBHT 2001., II-2663. o.] 70. pontja és T-2479/01. sz., eCopy kontra OHIM [ECOPY] ügyben 2002. december 12-én hozott ítélet [EBHT 2002., II-5301. o.] 22. pontja). A felperes ugyanakkor nem terjesztett elő semmilyen olyan bizonyítékot, amely azt igazolná, hogy a fellebbezési tanács az eljárás felfüggesztésének megtagadásával a hatáskörét a megjelölttől eltérő célra használta volna attól, mint amelynek alapján őt e hatáskörrel felruházták, vagy amely azt igazolná, hogy az eljárás felfüggesztésének megtagadása hatáskörrel való visszaélést eredményezett.

73 Így a felperes téved, amikor azt állítja, hogy a megtámadott határozat hatáskörrel való visszaélést tartalmaz, azért, mert a megtámadott határozat meghozatalához vezető fellebbezési tanács előtti eljárás felfüggesztése iránt benyújtott kérelmét elutasították.

74 Ezenkívül a felperes úgy véli, hogy a fellebbezési tanács azon határozata, amely megtagadta a szóban forgó eljárás felfüggesztését, nyilvánvaló értékelési hibát tartalmaz.

75 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a megtámadott határozatban a fellebbezési tanács többek között azzal indokolta, hogy nem függeszti fel az eljárást, hogy nincs elegendő bizonyíték arra nézve, hogy a korábbi benelux védjegyet az illetékes bíróság előtt megtámadták (lásd a fenti 61. pontot). Márpedig a 2007. október 15-i levélhez csatolt azon egyszerű keresetlevél-tervezet, amelyben a benelux védjegy érvényességét vitatják, nem képez a korábbi benelux védjegy illetékes bíróság előtt történt megtámadását igazoló, valós tényre vonatkozó bizonyítékot. Következésképpen a fellebbezési tanács a felfüggesztés iránti kérelem elutasítását teljes joggal alapíthatta e bizonyíték hiányára, úgy, hogy ezzel nem vétett nyilvánvaló értékelési hibát.

76 Egyébként, még ha feltételezzük is, hogy sikerül bizonyítani azt, hogy a megtámadott határozat alapját képező korábbi védjegy érvényességét vitató, nemzeti bíróság előtti eljárás folyamatban volt, ennek bizonyítása önmagában nem elegendő ahhoz, hogy az eljárás felfüggesztésének fellebbezési tanács által történt megtagadását nyilvánvaló értékelési hibában szenvedőnek minősítsük. A fellebbezési tanácsnak ugyanis, az eljárás felfüggesztésére vonatkozó mérlegelési jogkörének gyakorlásakor tiszteletben kell tartania az általános elveket, amelyek egy jogon alapuló közösségben irányadóak a méltányos eljárásra. Tehát az említett jogkör gyakorlásakor a fellebbezési tanácsnak nem csak annak a félnek az érdekét kell figyelembe vennie, akinek a közösségi védjegyét megtámadják, hanem a többi fél érdekeit is. Az eljárás felfüggesztése tárgyában hozott határozatnak a szóban forgó érdekek egyensúlyba hozatalának eredményeként kell megszületnie. Márpedig a jelen ügyben a beavatkozónak jogos érdeke fűződött ahhoz, hogy a felperes védjegyének állítólagos érvénytelenségével kapcsolatban késlekedés nélkül meghozzák a határozatot. Egyébként a felperes nem bizonyította, hogy a fellebbezési tanács a felfüggesztés kérdését más megfontolásokra való tekintettel döntötte volna el, mint a szóban forgó érdekek egyensúlyba hozatala. Az előbbiekben

kifejtettekre tekintettel, a felperes nem bizonyította azt, hogy a fellebbezési tanács jogtalanul tagadta volna meg az eljárás felfüggesztését.

77 Másfelől, ha a felperes valóban úgy ítélte meg, hogy a törlési eljárás, amelynek keretén belül ő a korábbi benelux védjegy érvényességét vitatta, szükségszerű előfeltételét képezi az ő OHIM előtti jogvitájának, akkor neki kellett volna megindítania ezt a másik eljárást, és megvárnia azt, hogy az lezáruljon, mielőtt az OHIM-hoz fordult a lajstromozás iránti kérelmével.

78 Az előzőekben kifejtett indokok egészére tekintettel a felperes által előterjesztett jogalapok mindegyikét el kell utasítani, és ennek következtében a keresetet teljes egészében el kell utasítani.

A költségekről

79 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. §-a alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.

80 Mivel a felperes pervesztes lett, őt az OHIM és a beavatkozó kérelmének megfelelően a költségek viselésére kell kötelezni.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (harmadik tanács)

a következőképpen határozott:

1) A keresetet elutasítja.

2) A Törvényszék az Atlas Transport GmbH-t kötelezi saját költségei, valamint a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) és az Atlas Air Inc. részéről felmerült költségek viselésére.

Azizi Cremona Frimodt Nielsen

Kihirdetve Luxembourgban, a 2011. május 16-i nyilvános ülésen.

Aláírások